

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 2C/275/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613204615
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Tvrdíková
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613204615.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudca JUDr. Mária TVRDÍKOVÁ, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti žalovaným 1. E. L., nar. XX.X.XXXX, bytom U. Y. 152, 2. T. L., nar. X.X.XXXX, bytom U. Y. XXX a 3. E. T., nar. X.X.XXXX, bytom U. Y. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK Svidník, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 5.029,56 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

O trovách konania súd r o z h o d n e do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovaným domáhal zaplatenia sumy 5.029,56 Eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 5.8.2012 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 184,12 Eur zo splatných splátok úveru za obdobie od 21.9.2010 do 4.8.2012.

Žalobu odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.6.2012 postúpila na neho Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 453 pohľadávku na neho voči žalovaným. SLSP, a. s. a žalovaní v 1. a 2. rade uzatvorili dňa 2.3.2005 Zmluvu č. 620822443, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky v znení ich dodatkov (ďalej aj „VOP“). Na základe tejto Zmluvy SLSP, a. s. poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný v 3. rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Poukázal na to, že Zmluva o úvere je podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo Zmluvy o úvere uzavretej pred 1.1.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Jeho pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 9.440,12 Eur, ktorá pozostávala z istiny 8.123,44 Eur, riadneho úroku 688,75 Eur, úroku z omeškania 601,02 Eur a ostatného príslušenstva 26,91 Eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca SLSP, a. s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Sumu 26,91 Eur predstavujúcu ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 601,02 Eur predstavujúcu úrok z omeškania si v tomto konaní neuplatňuje. Podľa zmluvy SLSP, a. s. poskytla žalovaným úver vo výške 6.638,78 Eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 93,14 Eur vždy k 20. dňu v mesiaci. Uplatňuje si splátky úveru splatné od 20.9.2010 do 20.2.2015 v počte 54 a celkovej výške 5.029,56 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20.8.2012 do 20.2.2015 sa stali splatnými dňa 6.8.2012, kedy vyhlásil

mimoriadnu splatnosť úveru. Uplatňuje si úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 6.8.2012 si uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa.

Vo veci bol vydaný platobný rozkaz č. k. 2C/275/2013-47 dňa 22.10.2013, ktorý sa nepodarilo doručiť žalovanému v 2. rade, preto uznesením Okresného súdu Svidník č. k. 2C/275/2013-56 zo dňa 17.12.2013 bol predmetný platobný rozkaz zrušený v zmysle § 173 ods. 2 O.s.p.

Oznámením zo dňa 20.3.2014 vstúpilo do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. na podporu žalovaných ako vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že v predmetnej právnej veci ide nepochybne o spotrebiteľskú vec, na ktorú je potrebné aplikovať ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka. K argumentácii žalobcu, že v tomto prípade sa jedná o absolútny obchod, a preto sa má aplikovať Obchodný zákonník a nie Občiansky zákonník uviedol, že netvrdí, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008. Vec je potrebné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z. z., podľa zák. č. 634/1992 Zb. a podľa Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere. Predmetná zmluva bola uzatvorená 2.3.2005 a definíciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľa v tom čase upravoval zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a to § 2 ods. 1 písm. a/ a § 23a ods. 1. Vedľajší účastník ďalej poukázal na § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého: „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta“. Z jednoduchého jazykového a logického výkladu tohto ustanovia jasne vyplýva, že banka je oprávnená písomnou zmluvou postúpiť zodpovedajúcu časť pohľadávky jej klienta, ktorý je s platením v omeškaní nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, alebo ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol dobu 1 rok. Z uvedeného vyplýva, že ak si žalobca uplatňuje pohľadávku zloženú zo splátok splatných po dátume 28.6.2012 (dátum postúpenia pohľadávky), tak mu právny predchodca SLSP, a. s. musela postúpiť pohľadávku ako celok a nie len časť pohľadávky, ktorá zodpovedá peňažnému záväzku, s ktorým je klient v omeškaní. Podľa jeho názoru je to jasný dôkaz o tom, že právny predchodca žalobcu musel zmluvný vzťah so žalovaným ukončiť ešte pred dátumom postúpenia pohľadávky. Inak povedané, banka nemôže postúpiť nebanke „živý úver“, len pohľadávku z „ukončeného úveru“ a zo „živého úveru“ môže postúpiť len splatné splátky. Je preto potrebné, aby sa žalobca vyjadril kedy, a akým spôsobom došlo k ukončeniu zmluvy, a aby o tom predložil dôkaz. Zmluva taktiež neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený vo výške 5,38 %, pričom ročný úrok je v zmluve uvedený vo výške 10,60 %. Hodnota RPMN sa vypočítava a zo vzorca na výpočet RPMN vyplýva, že RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 12,50 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok, ako neuvedenie RPMN, preto je v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ zák. č. 258/2001 Z. z. tento úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že zmluva neobsahuje všetky povinné náležitosti. V zmluve chýba údaj podľa § 4 ods. 2 písm.

a/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z., veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Rovnako poukázal na skutočnosť, že poplatok za poskytnutie úveru, poplatky za správu úveru a poplatky za upomienky predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky. Ak banka od spotrebiteľa požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Taktiež poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplatnú službu banky klientovi, práve naopak, slúži výhradne záujmom banky. Taktiež vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Dňa 2.3.2005 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a. s., Suché Mýto 4, Bratislava, IČO: 00 151 653 so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. 0620822443, na základe ktorej žalovaným v 1. a 2. rade poskytla úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 Eur), ktorý sa žalovaní v 1. a 2. rade zaviazali splácať v mesačných splátkach vo výške 2.806,- Sk (93,14 Eur), pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.4.2005 a konečná splatnosť úveru dňa 20.2.2015.

Dohodou o ručení zo dňa 2.3. 2005 sa žalovaná v 3. rade zaviazala, že uspokojí pohľadávku SLSP, a. s. v prípade, že ju neuspokojia žalovaní v 1. a 2. rade.

Žalovaná v 1. rade dňa 2.2.2013 podpísala dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorou uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi (žalobcovi), ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom SLSP, a. s. č. 620822443 zo dňa 2.3.2005. Dlhá suma pozostáva z istiny vo výške 8.123,44 Eur, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy 26,91 Eur, nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- Eur a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 8.098,44 Eur za dobu od 27.6.2012 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa tejto dohody. Zaviazala sa záväzok voči veriteľovi splatiť v mesačných splátkach vo výške 30,- Eur s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.2.2013. Zároveň dňa 2.2.2013 žalovaná v 1. rade podpísala dotazník k dohode o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, v ktorom okrem iného vyjadrila súhlas, že berie na vedomie, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby a posilnenie jeho vymáhateľnosti na súde.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/212/CE zo dňa 27.6.2012 pôvodný veriteľ SLSP, a. s. postúpila pohľadávku voči žalovaným na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. Skutočnosť, že došlo k postúpeniu pohľadávky, pôvodný veriteľ žalovaným oznámil.

Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.7.2012 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18.7.2012.

Zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.5.2014 uviedol, že jeho právny predchodca SLSP, a. s. nevyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru.

SLSP, a. s. vo svojom liste zo dňa 9.6.2014 uviedla, že vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0620822443/0900 zo dňa 2.3.2005 ku dňu 19.6.2012. Ďalej uviedla, že pohľadávka, ktorá vznikla zo zmluvy o úvere, a ktorá je predmetom tohto konania bola postúpená ňou žalobcovi dňa 27.6.2012. Nakoľko v súlade s ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na základe ktorého vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi, teda žalobcovi, nedisponuje predmetným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Z výzvy SLSP, a. s. zo dňa 28.1.2009 je zrejme, že SLSP, a. s. žalovanej v 1. rade oznamuje, že splácanie pohľadávky zo zmluvy č. 620822443 zo dňa 2.3.2005 je v omeškani ku dňu 31.12.2008 vo výške 363,57 Eur s príslušenstvom. Zároveň žalovanú v 1. rade vyzvala, aby dlžnú sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ju upozornila, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v stanovenej lehote, pristúpi k zvereniu vymáhania predmetnej pohľadávky do mandátnej správy tretej osobe.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zák. č. 616/2004 Z. z., spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa čl. 5, kapitoly 2 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika je nekalá, ak: a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti a b/ podstatne narušuje alebo je spôsobilá podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o bankách), banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá poskytuje úvery a ktorá má na výkon činnosti podľa písm. a/ a b/ udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona o bankách, o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu SLSP, a. s. uzavrela dňa 2.3.2005 so žalovanými v 1. a 2. rade Zmluvu o splátkovom úvere č. 0620822443, na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 6.638,78 Eur (200.000,- Sk), ktorý sa žalovaní zaviazali splácať mesačne k 20. dňu v mesiaci sumou vo výške 93,14 Eur (2.806,- Sk). Splatnosť prvej splátky bola stanovená k 20.4.2005 a konečná splatnosť úveru k 20.2.2015.

S poukazom na ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení novely vykonanej zák. č. 616/2004 Z. z., súd nemá žiadne pochybnosti, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 20.4.2005 je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú je potrebné posudzovať v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zákona o ochrane spotrebiteľa.

Žalovaní splácali spočiatku úver pravidelne až do mája 2008, následne boli splátky vykonávané už nepravidelne v menších čiastkach a naposledy žalovaní uhradili sumu 20,- Eur dňa 29.9.2009.

Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napríklad od nebankových spoločností je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou Zákona o bankách. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách podlieha bankovému povoleniu a nad činnosťou bánk zároveň vykonáva dohľad Národná banka Slovenska.

Bez bankového povolenia nemôže nikto prijímať vklady, vydávať bankové platobné karty, poskytovať z vkladov úroky alebo iné odplaty, ktoré sú daňovým výdavkom podľa osobitného predpisu, poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, vykonávať platobný styk a zúčtovanie pre iného v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti (§ 3 Zákona o bankách).

V konaní bola vedľajším účastníkom vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na skutočnosť, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka z neukončeného bankového úveru, preto postúpenie pohľadávky z banky „na inú osobu“ a to aj osobu, ktorá nie je bankou, je možné realizovať len v súlade s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

Z vyjadrenia SLSP, a. s. zo dňa 9.6.2014 vyplýva, že SLSP, a. s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru vzniknutého zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0620822443/0900 zo dňa 2.3.2005 ku dňu 19.6.2012. Zároveň uviedla, že nakoľko pohľadávka, ktorá vznikla z tejto zmluvy bola postúpená žalobcovi dňa 27.6.2012, odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka postupníkovi, teda žalobcovi a nedisponuje predmetným oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19.5.2014 uviedol, že jeho právny predchodca SLSP, a. s. nevyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru. Naproti tomu v písomnom vyjadrení zo dňa 9.7.2014 uviedla, že SLSP, a. s. pred postúpením pohľadávky zosplatnila úver automaticky systémom. V takýchto prípadoch ide o automatické zosplatnenie systémom a klientom sa žiadne oznámenia nezasielajú, nakoľko došlo k porušeniu zmluvných podmienok. Nakoľko ide len o zosplatnenie v rámci interného systému SLSP, a. s. pred postúpením pohľadávky žalovaným sa oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nezasiela. Žalobca teda nepredložil dôkaz o tom, že jeho právny predchodca pohľadávku, ktorá je predmetom konania, zosplatnil, súd má za to, že k zosplatneniu predmetného úveru nedošlo.

Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a násl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky.

Vo všeobecnosti môže byť predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky pohľadávka akéhokoľvek druhu, teda aj iná, ako peňažná, môže byť splatná, nesplatná alebo aj budúca, avšak musí to byť pohľadávka určitá a existujúca.

V prípade bankových úverov však ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru.

Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách, hneď v prevej časti prvej vety vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku.

Bolo preukázané, že SLSP, a. s. písomným podaním zo dňa 28.1.2009 vyzvala žalovanú v 1. rade zaplatiť sumu 363,57 Eur, s ktorej zaplatením je v omeškaní ku dňu 31.12.2008 aby túto sumu uhradila najneskôr do 10 dní od doručenia tejto výzvy.

Citované ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a potom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť klienta banky musí rozhodne týkať splatných splátok úveru.

Súd dospel k záveru, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky). Vyplýva to napokon aj z prvej časti druhej vety § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

Z dôvodovej správy k Zákonom o bankách k § 92 vyplýva: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou“ (pozn. pôvodný ods. 7 sa stal ods. 8 po novelizácii zák. č. 552/2008 Z. z.).

Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednanom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách, a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou, neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smericou o nekalých obchodných praktikách.

Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

Žalobca predložil súdu dôkaz - výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 18.7.2012, ktoré boli adresované žalovaným. Súd nemôže prikladať právny výzvam oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bankového úveru, ktorú listom zo dňa 18.7.2012 vykonal žalobca, pretože k takémuto právnomu úkonu nebol oprávnený.

Ak mala byť predmetom postúpenej pohľadávky suma 9.411,26 Eur, potom je zrejme, že pôvodný veriteľ SLSP, a. s. ako banka postúpil zmluvou zo dňa 28.6.2012 nebankovej inštitúcii aj splátky nezročné, pričom k ich predčasnej splatnosti nedošlo, nakoľko o tom žalobca nepredložil žiadny dôkaz.

Námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu preto súd považoval za dôvodnú a žalobu zamietol.

Okrem uvedeného súd poukazuje na to, že z platobnej histórie úverového vzťahu vyplýva, že žalovaní sa do sústavného omeškania dostali už v máji 2008, pričom banke (SLSP, a. s.) bolo po určitom čase zrejme, že dlžníci tento úver dlhodobo nesplácajú. Do 29.9.2009 žalovaní poukazovali sporadicky

splátky vo výške 20,- Eur. Následne asi dva a pol roka SLSP, a. s. nepristúpila k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, len predpisovala splátky, poplatky a úroky. Takýto postup banky podľa názoru súdu nie je konaním s náležitou odbornou starostlivosťou.

Preskúmaním zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 2.3.2005 súd zistil, že výška úrokovej sadzby poskytnutého úveru bola stanovená v úrovni 10,60 % ročne, pričom však v zmluve v čl. IV bod 5 sa uvádza, že: „dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 5,38 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených s úverom a výšky poskytnutého úveru“. Je nemožné, aby RPMN v zmluve o spotrebiteľom úvere bola nižšia ako ročná úroková sadza a rovnako je nemožné dohádzať výšku RPMN, pretože táto je určovaná na základe zákonných kritérií. Z uvedeného by bolo možné usudzovať na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru (rozsudok Krajského súdu Prešov 6Co/105/2013 z 10.12.2013).

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. tak, že o nich rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na tunajšom súde.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.